

# PARLAMENTUL EUROPEAN

2004



2009

---

*Document de înțedință*

**A6-0114/2009**

2.3.2009

## **RAPORT**

privind stadiul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA  
(2008/2199(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Francisco José Millán Mon

## CUPRINS

	<b>Pagina</b>
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN .....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL .....	15
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE .....	19
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE.....	23

## PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

### privind stadiul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA (2008/2199(INI))

*Parlamentul European,*

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind relațiile transatlantice, în special cele două rezoluții din 1 iunie 2006<sup>1</sup> privind îmbunătățirea relațiilor UE-SUA în cadrul unui Acord de Parteneriat Transatlantic și, respectiv, relațiile economice transatlantice dintre UE și SUA și rezoluția sa din 25 aprilie 2007 privind relațiile transatlantice<sup>2</sup>, precum și rezoluția sa mai recentă din 5 iunie 2008 privind apropiata reuniune la nivel înalt UE-SUA<sup>3</sup>;
  - având în vedere Declarația transatlantică privind relațiile UE-SUA din 1990 și Noua agendă transatlantică (NAT) din 1995,
  - având în vedere concluziile summitului UE-SUA de la Brdo din 10 iunie 2008,
  - având în vedere declarațiile comune ale de-al 64-lea dialog transatlantic al legislatorilor, desfășurat în mai 2007 la Ljubljana și ale celui de-al 65-lea dialog transatlantic al legislatorilor, desfășurat în decembrie 2008 la Miami,
  - având în vedere concluziile Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008,
  - având în vedere Declarația summitului Consiliului Atlanticului de Nord (CAN), care a avut loc la București la 3 aprilie 2008,
  - având în vedere rezoluțiile sale referitoare la modul în care UE abordează, inter alia, Orientul Mijlociu, Iranul și Irakul, ONU și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), precum și securitatea energetică,
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe, avizul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0114/2009),
- A. întrucât investirea noului președinte al SUA deschide o nouă eră în istoria Statelor Unite, a fost primită cu mari speranțe la nivel mondial și poate da un nou elan parteneriatului transatlantic,
- B. întrucât Uniunea Europeană este un actor din ce în ce mai important pe scena mondială; întrucât, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a instrumentelor de

<sup>1</sup>JO C 298 E, 8.12.2006, pp. 226 și 235.

<sup>2</sup>JO C 74 E, 20.3.2008, p. 670.

<sup>3</sup>Texte adoptate, P6\_TA(2008)0256.

politică externă prevăzute de acesta, UE va fi capabilă să joace un rol mai puternic și mai coerent pe scena internațională;

- C. întrucât, potrivit sondajelor, majoritatea europenilor sunt în favoarea ideii potrivit căreia UE ar trebui să-și asume un rol mai important pe scena mondială; întrucât majoritatea europenilor și a americanilor cred că UE și SUA ar trebui să răspundă amenințărilor internaționale în cadrul unui parteneriat;
- D. întrucât numeroși europeni așteaptă din partea noului guvern al SUA o atitudine cooperantă în problematica internațională și o consolidare a relațiilor dintre UE și SUA, bazate pe respectul reciproc și în alegerea reciprocă a constrângerilor și priorităților fiecăruia dintre parteneri;
- E. întrucât parteneriatul transatlantic trebuie să rămână unul dintre elementele fundamentale ale acțiunii externe a Uniunii;
- F. întrucât parteneriatul transatlantic se bazează pe valori fundamentale comune, precum democrația, drepturile omului, statul de drept și multilateralism, precum și obiective comune, cum ar fi economii deschise și integrate și dezvoltare durabilă; întrucât aceste fundamente sunt în continuare solide în pofida câtorva diferențe din ultimii ani;
- G. întrucât UE și SUA joacă roluri determinante în politica și economia mondială și poartă în comun răspunderea pentru promovarea păcii, respectarea drepturilor omului, stabilitate, combaterea diverselor pericole și abordarea provocărilor globale, precum criza financiară profundă, eradicarea sărăciei și îndeplinirea celorlalte ODM, schimbările climatice, securitatea energetică, terorismul și proliferarea nucleară;
- H. întrucât, într-o lume tot mai globalizată, complexă și în schimbare, este în interesul ambilor parteneri, UE și SUA, să configureze împreună mediul internațional și să facă front comun împotriva amenințărilor și a provocărilor comune, pe baza dreptului internațional și a instituțiilor multilaterale, în special a sistemului ONU, și să invite și alți parteneri să coopereze la acest efort;
- I. ținând cont de concluziile reuniunii informale a Consiliului Afaceri Generale al UE din 8 ianuarie 2009 privind domeniile prioritare ale cooperării transatlantice pe durata Președinției cehe (cooperare economică și financiară, securitate energetică, pregătirea Conferinței ONU referitoare la schimbările climatice și dialogul consolidat cu privire la Orientul Mijlociu, Afganistan și Iran);
- J. întrucât este necesară responsabilizarea actorilor emergenți cu privire la ordinea internațională, deoarece, după cum a declarat la Berlin în iulie 2008 cel care, la acea vreme, era candidatul Barack Obama la Președinția SUA, „nicio națiune, indiferent cât de mare sau puternică” nu poate rezolva singură provocările mondiale;
- K. întrucât, având în vedere importanța relației lor și răspunderea care le revine față de ordinea internațională, precum și schimbările traversate de cei doi parteneri alături de întreaga lume, este necesar ca acest parteneriat să fie edificat pe o bază solidă și actualizată, precum un nou acord de parteneriat;

- L. întrucât parteneriatul transatlantic și NATO sunt indispensabile pentru securitatea colectivă;
- M. întrucât este necesar ca activitatea Consiliului Economic Transatlantic (CET) să continue, astfel încât obiectivul unei piețe transatlantice autentice și integrate să fie îndeplinit; întrucât este necesar un parteneriat comun pentru a întreprinde o reformă fermă a instituțiilor economice internaționale în contextul crizei actuale;
- N. întrucât Produsul Intern Brut al UE și SUA reprezintă mai mult de jumătate din PIB-ul mondial; întrucât volumul schimburilor comerciale și al investițiilor bilaterale ale celor doi parteneri ocupă primul loc la nivel mondial, iar aproximativ 14 milioane de locuri de muncă depind în UE și SUA de legăturile comerciale și investiționale transatlantice, potrivit Comisiei,

### ***Chestiuni instituționale bilaterale***

1. îl felicită pe Barack Obama cu ocazia alegerii sale în funcția de Președinte al Statelor Unite ale Americii; reamintește angajamentul său hotărât în sensul parteneriatului transatlantic, evocat cu ocazia discursului de la Berlin din iulie 2008, în care a declarat că „America nu dispune de un partener mai bun decât Europa” și a adăugat că a sosit momentul ca cele două părți să facă front comun în fața provocărilor secolului 21; își reiterează invitația adresată Președintelui Obama de a se adresa Parlamentului European reunit în plen cu ocazia primei sale vizite oficiale în Europa;
2. invită Consiliul, statele membre UE și Comisia să își consolideze coordonarea și coerența politicii UE în raport cu noua administrație USA;
3. este convins că relația UE-SUA reprezintă parteneriatul strategic cel mai important pentru UE; consideră că pentru comunitatea internațională este extrem de importantă acțiunea coordonată a UE-USA în abordarea provocărilor globale, cu respectarea legislației internaționale și consolidarea multilateralismului; îndeamnă Președintele cehă a Consiliului și Comisia să elaboreze, împreună cu noua administrație a SUA, un calendar comun de obiective pe termen scurt și lung, atât în chestiunile de interes bilateral, cât și în tematicile și conflictele cu caracter global și regional;
4. subliniază că ar trebui să se profite, de asemenea, de dinamica actuală pentru a îmbunătăți și a reînnoi cadrul relației transatlantice; insistă asupra necesității de a înlocui Noua Agendă Transatlantică (NAT), care datează din 1995, cu un nou Acord Transatlantic de Parteneriat, care să ofere relației o bază mai stabilă și actualizată;
5. consideră că este indicat ca negocierea noului acord să înceapă odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel încât să poată fi finalizată înainte de 2012;
6. își exprimă convingerea că CET, în calitate de organ responsabil cu intensificarea integrării economice și a cooperării în materie de reglementare, ar trebui inclus în noul acord; salută faptul că CET consultă o serie de părți interesate, inclusiv reprezentanți

din sectorul afacerilor, și solicită acordarea unui rol similar reprezentanților mișcării sindicale de ambele părți ale Atlanticului;

7. recomandă organizarea de două ori pe an a summit-urilor UE-SUA în scopul de a conferi parteneriatului o orientare și o dinamică strategică și pentru ca aceste summit-uri să poată începe exercitarea unei supravegheri adecvate a implementării obiectivelor identificate anterior;
8. consideră că noul acord ar trebui să creeze un organ de consultare și coordonare sistematică la nivel înalt în legătură cu politica externă și de securitate; recomandă ca acest organ să fie prezidat, pentru UE, de Înalțul Reprezentant/Vicepreședintele Comisiei și, pentru SUA, de Secretarul de Stat și să se reunească cel puțin odată la trei luni, fără a aduce prejudicii contactelor neoficiale; sugerează că acest mecanism ar putea fi denumit Consiliul Politic Transatlantic (CPT);
9. reafirmă că noul acord ar trebui să transforme actualul Dialog transatlantic al legislatorilor (DTL) într-o adunare transatlantică care să servească drept forum pentru dialogul parlamentar, identificarea obiectivelor și supervizarea comună a implementării acordului, și pentru coordonarea activităților Parlamentului Național și a Congresului SUA în chestiuni de interes comun, inclusiv cooperarea strânsă a comisiilor și raportorilor din ambele părți; consideră că această adunare ar trebui să se reunească în plen de două ori pe an și că ar trebui să fie compusă atât din deputați în Parlamentul European, cât și din membri ai Congresului Statelor Unite; este de opinie că această adunare ar putea înființa grupuri de lucru care să pregătească reuniunile plenare; și reiterează opinia privind necesitatea creării unui sistem reciproc de alertă legislativă timpurie în cadrul acestei comisii; consideră că un comitet de coordonare ar trebui să fie responsabil de consolidarea cooperării între comisiile legislative și raportorii Parlamentului European și Congresul SUA cu privire la legislația referitoare la integrarea și mai mare a pieței transatlantice și, mai ales, în ceea ce privește activitățile TEC;
10. consideră că CET și CPT ar trebui să rămână la curent adunarea transatlantică în legătură cu activitățile lor, inclusiv cu dreptul de a organiza audieri cu reprezentanții acestor consilii, și că ar trebui să poată face propuneri ambelor consilii și summit-urilor UE-USA; solicită ca, în afara consolidării rolului parlamentarilor în cadrul TEC, ambii copreședinți ai comisiei parlamentare mixte să fie invitați să participe la deschiderea reuniunilor CET, CPT și a summit-urilor UE-SUA;
11. invită Parlamentul European și Congresul SUA să reflecteze asupra posibilității instituirii unui birou de legătură al Congresului SUA în Bruxelles;
12. invită Secretarul General al Parlamentului să trateze ca o chestiune de cea mai mare urgență punerea în aplicare a Deciziei Biroului din 11 decembrie 2006 cu privire la trimiterea unui reprezentant oficial la Washington ca ofițer de legătură;
13. subliniază avantajele pe care le oferă un program comun privind schimbul de personal și invită Secretarul General al Parlamentului să analizeze, împreună cu funcționarii Camerei Reprezentanților și Senatului Statelor Unite viabilitatea unui memorandum comun privind schimbul de personal similar celui convenit între Parlament și

Secretariatul ONU;

14. subliniază că acest parteneriat transatlantic trebuie să se bazeze pe o înțelegere profundă și pe legături mai strânse între societățile civile ale celor două părți; insistă asupra necesității intensificării schimburilor de studenți, de tineri, în general, și de alți actori ai societății civile dintre cele două părți, astfel încât generația prezentă și cele viitoare să rămână angajate în cadrul acestui parteneriat; consideră că această inițiativă ar trebui sprijinită din bugetul UE pe 2010 și din bugetele instituțiilor relevante Europene, pentru a-i asigura o dezvoltare efectivă;
15. salută cu satisfacție prezența din ce în ce mai numeroasă a organizațiilor de origine americană în Bruxelles și în special angajamentul lor față de Uniunea Europeană, instituțiile acesteia și față de un parteneriat UE-USA consolidat; subliniază că este necesar ca organizațiile europene să ofere un angajament similar în cadrul activităților lor în Washington DC pentru a consolida profilul Uniunii Europene și pe cel al punctelor de vedere europene cu privire la chestiunile transatlantice și globale în rândul comunității politice a SUA; este conștient că resursele de care dispun instituțiile europene sunt adesea incapabile de a rivaliza cu cele ale omologilor lor americani; prin urmare, propune o finanțare disponibilă și acordată cu prioritate proiectelor organizate de către organizațiile europene, menite să sporească sensibilizarea și înțelegerea chestiunilor și punctelor de vedere europene în Statele Unite;
16. îndeamnă UE și SUA să consolideze cooperarea lor în domeniul culturii, și să continue să încurajeze și promoveze beneficiile comune care rezultă din schimburile culturale;
17. subliniază importanța unei cooperări mai strânse în privința programelor spațiale, în special între ESA (Agenția Spațială Europeană) și NASA;

### *Amenințările globale*

18. îndeamnă ambii parteneri să se angajeze într-un multilateralism eficient, la care să asocieze actorii emergenți într-un spirit de răspundere comună față de ordinea mondială și de respect față de dreptul internațional și problemele comune; insistă ca UE și SUA să-și intensifice eforturile în vederea realizării programului de reformă a ONU, inclusiv a reformei Consiliului de Securitate al ONU și a altor foruri multilaterale din cadrul arhitecturii globale;
19. invită ambii parteneri să promoveze respectarea drepturilor omului la nivel mondial ca pe un element esențial al politicii lor; subliniază necesitatea unei coordonări intense în domeniul diplomației preventive și al diplomației de criză, precum și în ceea ce privește gestionarea coordonată și eficientă a pandemiilor și a urgențelor umanitare; solicită noului guvern al SUA să ratifice și să adere la Statutul de la Roma al Tribunalului Penal Internațional; și reiterează apelul în favoarea abolirii pedepsei capitale;
20. invită ambii parteneri să-și aducă o contribuție decisivă la realizarea ODM-urilor, îndeosebi în Africa, care nu trebuie periclitată de criza economică, și să examineze posibilitățile de a-și coordona acțiunile întreprinse în aceste domenii; invită ambii

parteneri să își respecte angajamentul de a loca 0.7% din PIB cooperării pentru dezvoltare;

21. invită ambii parteneri să conducă în comun eforturile multilaterale, inițiate la Conferința de la Washington din 15 noiembrie 2008, vizând soluționarea actualei crize financiare și economice și să reformeze sistemul financiar internațional, Banca Mondială și FMI, implicând puterile emergente, opunându-se protecționismului și promovând reușita runde de la Doha a negocierilor din cadrul OMC;
22. salută angajamentul ferm asumat de noul președinte al SUA privind combaterea schimbărilor climatice; îndeamnă UE și SUA să preia inițiativa și să ajungă, cu ocazia Conferinței de la Copenhaga, care urmează să aibă loc în 2009, la un acord ambicios pentru perioada ulterioară anului 2012, acord la care să fie parte toate țările care generează volume importante de gaze cu efect de seră, convingându-le să-și asume obiective obligatorii pe termen mediu și lung;
23. solicită UE și SUA să coopereze mai strâns în sectorul energetic; solicită ca pe lista de priorități să fie înscrise coordonarea eficientă a pozițiilor lor față de țările producătoare și creșterea diversității în materie de aprovizionare, resurse și transport; pledează în favoarea unei cooperări științifice și tehnologice mai strânse în domeniul energiei și al eficienței energetice;
24. atrage atenția asupra raportului elaborat de National Intelligence Council (Consiliul Național de Informații - NIC) și intitulat „Tendințe mondiale în perspectiva anului 2025: o lume transformată” și, având în vedere necesitatea unei reflecții strategice pe termen lung asupra chestiunilor legate de politici la nivelul instituțiilor UE, îndeamnă președinții cehă și suedeză să depună eforturi în vederea instituirii unui sistem de analiză similar celui utilizat de NIC pentru a determina tendințele pe termen lung din perspectiva Uniunii Europene, în strânsă colaborare cu Institutul UE pentru Studii de Securitate (EUISS); își exprimă convingerea că acest demers va facilita dialogul asupra principalelor chestiuni strategice cu care se confruntă parteneriatul transatlantic pe termen lung;

### *Chestiuni regionale*

25. subliniază importanța vitală a soluționării juste și pe cale pașnică a conflictului din Orientul Mijlociu și salută faptul că aceasta va constitui una dintre cele mai urgente priorități ale noului guvern al SUA; solicită guvernului SUA să acționeze în strânsă cooperare cu UE și să participe la acțiunile Cvartetului; salută numirea rapidă a fostului senator George Mitchell în postul de trimis special al SUA în Orientul Mijlociu; subliniază că ambii parteneri trebuie să se străduiască să intensifice negocierile pe baza foii de parcurs și a rezultatelor Conferinței de la Annapolis, vizând o soluție ce prevede existența a două state; îndeamnă ambii parteneri să colaboreze strâns pentru ca actualul acord fragil de încetare a focului în Gaza să devină solid și durabil, cu contribuția actorilor regionali, și să contribuie în același timp la realizarea altor obiective menționate în Rezoluția 1860 a Consiliului de Securitate al ONU, printre care



acordarea unui ajutor umanitar de urgență populației din Gaza, prevenirea traficului ilicit de arme și de muniții și ridicarea blocaei asupra Fâciei Gaza; îndeamnă partenerii transatlantici să sprijine eforturile care urmăresc reconcilierea interpalestiniană, subliniază importanța îmbunătățirii condițiilor de viață ale palestinienilor, atât în Cisiordania cât și în Gaza, inclusiv reconstrucția Fâciei Gaza;

26. îndeamnă UE și SUA să colaboreze pentru reînnoirea strategiilor de promovare a eforturilor de consolidare a respectului pentru drepturile omului și a democrației în Orientul Mijlociu, utilizând puterea economică și de influență de care dispun în regiune;
27. subliniază că, în Afganistan, sunt în joc valorile, securitatea și credibilitatea comunității transatlantice; îndeamnă UE, SUA, NATO și ONU să propună un nou concept strategic comun care să integreze totalitatea componentelor angajamentului internațional pentru a asigura un nivel mai ridicat de securitate în toate regiunile, a consolida instituțiile guvernamentale și locale afgane și a contribui la reconstrucția națională și la prosperitatea acestei țări în strânsă cooperare cu statele vecine; consideră că obiectivul final trebuie să îl constituie transferul treptat al responsabilității în materie de securitate și stabilitate către autoritățile afgane; readuce în atenție Rezoluția 1833(2008) a Consiliului de Securitate al ONU, care încurajează toate partidele și grupările afgane să participe în mod constructiv la dialogul politic și să evite să recurgă la violență;
28. invită UE și SUA să elaboreze o strategie comună în privința Pakistanului, având drept obiectiv consolidarea instituțiilor democratice, a statului de drept și a capacității acestei țări de a combate terorismul, încurajând totodată Pakistanul să-și asume responsabilități în legătură cu stabilitatea regiunii, inclusiv în ceea ce privește securitatea frontierei cu Afganistanul și controlul administrativ total al tuturor provinciilor frontaliere și al regiunilor tribale din Pakistan; salută numirea lui Richard Holbrooke ca trimis special unic pentru regiunea Pakistan-Afganistan;
29. subliniază că programul nuclear iranian periclitează sistemul de neproliferare și stabilitatea regiunii și pe cea mondială; susține obiectivul, urmărit de ambii parteneri, de a se ajunge la o soluție pe calea negocierilor cu Iranul, pe baza dublei strategii a dialogului și sancțiunilor, în coordonare cu alți membri ai Consiliului de Securitate și cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică; consideră că orice inițiativă care ar putea fi luată de unul dintre parteneri în privința Irakului trebuie coordonată îndeaproape cu ceilalți parteneri, într-un spirit de încredere și transparență; solicită partenerilor transatlantici să definească cât mai rapid o abordare comună față de Iran, fără să aștepte soluționarea acestei chestiuni în situație de urgență;
30. salută ratificarea acordului dintre Statele Unite și Irak privind prezența forțelor militare americane în această țară; subliniază disponibilitatea Uniunii Europene de a continua să contribuie la reconstrucția Irakului, axându-se îndeosebi asupra statului de drept, a respectării drepturilor omului și a consolidării instituțiilor statului, precum și a sprijinirii dezvoltării economice și a reintegrării Irak-ului în economia mondială; invită partenerii să continue, coordonându-și eforturile, să colaboreze cu Guvernul Irakului și ONU pentru a asigura o stabilitate mai puternică, a optimiza procesul de reconciliere națională și a contribui la unitatea și independența Irakului;

31. îndeamnă ambele părți să-și coordoneze îndeaproape politicile privind Rusia; conștient de importanța Rusiei ca țară vecină, de interdependența Rusiei și a Uniunii Europene, precum și de rolul major jucat de aceasta pe scena mondială, subliniază importanța edificării unei cooperări constructive cu Rusia în ceea ce privește provocările, amenințările și oportunitățile de interes reciproc, inclusiv a chestiunilor de securitate, dezarmare și neproliferare, cu respectarea principiilor democratice, a drepturilor omului și a dreptului internațional; subliniază în acest context necesitatea consolidării încrederii reciproce între partenerii transatlantici și Rusia și a intensificării cooperării din cadrul Consiliului NATO-Rusia; invită ambii parteneri transatlantici să-și coordoneze în mod strâns pozițiile față de orice posibilă reformă a arhitecturii securității europene, insistând totodată asupra principiilor OSCE menținând coerența NATO; consideră că evoluțiile acestei arhitecturi, care implică și aranjamente internaționale cum ar fi Tratatul cu privire la forțele armate convenționale din Europa, trebuie să fie abordate împreună cu Rusia și cu alte țări membre OSCE care nu sunt în UE;
32. salută declarațiile recente ale Vicepreședintelui american Joe Biden la Conferința pentru Securitate în Europa de la Munchen din care reieșea că SUA va continua consultările cu aliații săi din NATO și cu Rusia privind sistemului american de apărare antirachetă și că noua administrație va lua în discuție costurile și eficacitatea sistemului; constată unele semnale din partea Rusiei că ar putea suspenda planurile de amplasare de rachete cu rază scurtă de acțiune de tip Iskander la Kaliningrad;
33. invită UE și SUA să dezvolte o strategie comună privind cele șase state din Estul Europei (Moldova, Ucraina, Georgia, Armenia, Azerbaidjan și Belarus), vizate de Politica europeană de vecinătate, pentru a ajunge la rezultate concrete și durabile în implementarea noului Parteneriat estic și în Sinergia Mării Negre;
34. îndeamnă ambii parteneri să acorde o atenție deosebită Americii Latine și, în special, organizațiilor sale regionale, coordonându-și eforturile pentru a promova consolidarea democrației, respectarea drepturilor omului, buna guvernare, combaterea sărăciei, consolidarea coeziunii sociale, economiile de piață, statul de drept, inclusiv combaterea criminalității organizate și a traficului de droguri, precum și susținerea integrării regionale, precum și cooperarea în domeniul combaterii efectelor schimbărilor climatice;
35. recomandă de asemenea promovarea unei abordări comune în privința altor actori geopolitici majori, precum China, India sau Japonia, precum și în privința diverselor crize și probleme din Africa Subsahariană;

#### ***Apărare, controlul armamentului și chestiuni de securitate***

36. subliniază importanța NATO ca piatră de temelie a securității transatlantice; salută decizia Consiliului European din decembrie 2008 de a consolida parteneriatul strategic dintre UE și NATO și invită ambii parteneri să accelereze crearea unui grup la nivel înalt UE-NATO în scopul îmbunătățirii cooperării dintre cele două organizații; sugerează organizarea unor dezbateri privind pertinenta unei strategii euroatlantice de securitate, care să permită definirea punctelor și intereselor comune în materie de

securitate;

37. subliniază importanța crescândă a politicii europene de securitate și apărare și necesitatea de a continua consolidarea capacităților civile și militare ale Europei; salută recunoșterea, cu ocazia summitului NATO desfășurat în aprilie 2008 la București, a importanței pe care o prezintă îmbunătățirea capacității europene pentru consolidarea securității transatlantice;
38. invită UE și SUA să adopte o strategie comună în cadrul tuturor forurilor internaționale, în special al ONU, în privința eliminării armelor de distrugere în masă și a armamentului convențional; îndeamnă noul Guvern al SUA să relanseze dialogul cu Rusia în domeniul controlului armamentului și al dezarmării, prelungind actualele acorduri bilaterale dintre cele două țări; subliniază necesitatea unei cooperări mai strânse, astfel încât să se realizeze progrese în intervalul de timp premergător Conferinței de revizuire a Tratatului de neproliferare din 2010, și salută angajamentul noului președinte SUA de a ratifica Tratatul pentru interzicerea totală a testelor nucleare;
39. subliniază importanța consolidării cooperării transatlantice pentru combaterea terorismului, în condiții care să respecte pe deplin dreptul internațional și drepturile omului, precum și a sprijinirii rolului ONU în lupta împotriva acestei amenințări; atrage atenția asupra necesității unei strânse cooperări în cazul în care sunt în pericol viețile ostaticilor;
40. salută decizia președintelui SUA Barak Obama de a închide centrul de detenție de la Guantánamo Bay, precum și celelalte ordine executive privind legalitatea interogărilor și a centrelor de detenție CIA, și încurajează administrația SUA să închidă toate centrele de detenție din afara SUA care nu respectă dreptul internațional, precum și să încheie explicit politica de predări extraordinare; invită statele membre, în cazul în care SUA solicită acest lucru, să coopereze pentru găsirea de soluții punctuale la problema acceptării unora din cei deținuți la Guantánamo în UE, respectând datoria cooperării legale de se consulta reciproc cu privire la posibilele efecte asupra securității publice în UE;
41. subliniază importanța unei intrări în vigoare rapide a Acordului de extrădare și asistență juridică dintre UE și SUA și îndeamnă statele membre care nu l-au ratificat să întreprindă acest demers cât mai curând posibil;
42. subliniază că utilizarea în comun a datelor și informațiilor constituie un instrument important în lupta internațională împotriva terorismului și a criminalității transnaționale, dar atrage atenția asupra faptului că aceasta trebuie să se înscrie într-un cadru juridic adecvat, garantând un nivel adecvat de protecție a vieții private, și ar trebui să se bazeze pe un acord internațional cu caracter obligatoriu, astfel cum s-a convenit la summit-ul UE-SUA din 2008;
43. salută recenta includere a unui număr de șapte state membre în Programul de scutire de vize; solicită, totuși, SUA să ridice regimul de vize pentru cele șase state membre care nu au fost incluse în cadrul programului și să trateze toți cetățenii Uniunii Europene în mod egal pe baza unei reciprocități depline; solicită Comisiei să considere această

chestiune drept o prioritate a dialogului cu noul Guvern al SUA;

44. consideră că o cooperare strânsă între UE și SUA în domeniul justiției și al afacerilor interne este, de asemenea, necesară în scopul construirii treptate a unui spațiu transatlantic de libertate, securitate și justiție;

#### ***Chestiuni economice și financiare***

45. îndeamnă partenerii să exploateze la maximum potențialul CET pentru a depăși obstacolele existente în calea integrării economice și a realiza o piață transatlantică unificată până în 2015; îndeamnă Comisia Europeană să elaboreze, pe baza studiului autorizat și finanțat de către Parlamentul European în bugetul său pentru anul 2007, o foaie de parcurs detaliată cu obstacolele existente, care trebuie eliminate în vederea respectării acelei date-țintă;
46. subliniază importanța utilizării CET și ca pe un cadru de cooperarea macroeconomică între ambii parteneri și încurajează instituțiile monetare competente să își întărească coordonarea;
47. salută progresul înregistrat în ultimele luni în ceea ce privește promovarea integrării economice transatlantice; consideră, în special, că în domenii precum investițiile, standardele de contabilitate, aspectele de reglementare, siguranța produselor importate și aplicarea a drepturilor de proprietate intelectuală, ameliorarea cooperării a avut deja, drept rezultat, un progres semnificativ și ar trebui să continue;
48. consideră, în același timp, că este necesară o sporire a responsabilității, transparenței și previzibilității cooperării economice transatlantice; calendarele reuniunilor, procesele-verbale, foile de parcurs și rapoartele privind progresele înregistrate trebuie decise de comun acord de către principalele părți interesate cât mai curând posibil și ulterior ar trebui să fie publicate pe un site internet;
49. consideră că există un potențial foarte mare pentru ca Statele Unite și Uniunea Europeană să adopte poziții și inițiative comune în forumurile internaționale cu privire la multiplele interese comerciale comune, de exemplu accesul nediscriminatoriu la materii prime pe piața globală, implementarea drepturilor de proprietate intelectuală și armonizarea globală a brevetelor; sugerează faptul că este în interesul ambelor părți să exploateze mai bine acest potențial;
50. își exprimă preocuparea cu privire la noua lege din SUA care frânează comerțul, constată că a fost modificată astfel încât să respecte normele OMC și insistă asupra necesității imperioase a unui răspuns comun la actuala criză, mai degrabă decât adoptarea unor măsuri care să ne izoleze unii de ceilalți;
51. susține o integrare progresivă a piețelor financiare, prin recunoaștere reciprocă combinată cu un grad de convergență al actualelor cadre de reglementare și prin introducerea unor scutiri ocazionale de fiecare dată când acest lucru este posibil; reamintește că principiile fundamentale pentru o integrare reușită sunt accesul liber la piață, reglementări în conformitate cu standardele internaționale, aplicarea uniformă a

acestora și un dialog permanent cu participanții la piață; solicită autorităților din SUA și UE să evite crearea de bariere pentru investițiile străine și adoptarea de măsuri legislative cu impact extrateritorial în absența consultărilor și a unui acord prealabil;

52. sprijină eliminarea barierelor care împiedică investițiile și serviciile financiare transatlantice și se exprimă în favoarea unei mai bune integrări a piețelor UE și SUA, pentru ca acestea să poată concura mai bine cu piețele emergente, cu condiția instituirii unui cadru satisfăcător de norme prudențiale care să preîntâmpine situațiile în care o criză să aibă implicații și de cealaltă parte a Atlanticului;
53. subliniază că integrarea piețelor serviciilor financiare, fără o revizuire paralelă a cadrului de reglementare și a normelor de supraveghere, ar crea dificultăți autorităților în exercitarea unui control eficient; prin urmare, susține adoptarea unor reglementări care să garanteze competiția, să asigure mai multă transparență și o supraveghere efectivă produselor, instituțiilor și piețelor financiare, și care să creeze modele comune de gestionare a riscului, în conformitate cu acordurile încheiate la reuniunea la vârf a G20 din noiembrie 2008;
54. recunoaște că autoritățile americane de control au înregistrat progrese în aplicarea acordurilor Basel II în ceea ce privește băncile de mari dimensiuni, dar critică disparitățile necorectate, dat fiind faptul că acestea impun obstacole suplimentare filialelor din America ale băncilor europene, reducând astfel competitivitatea acestora și ia act de faptul că subzistă anumite aspecte (holdinguri financiare și bănci de mici dimensiuni) care trebuie clarificate cât mai curând; încurajează, prin urmare, Congresul SUA să aibă în vedere o structură de control mai coerentă în sectorul bancar și al asigurărilor, pentru facilitarea coordonării UE-SUA;
55. solicită îmbunătățirea cooperării între organismele de supraveghere pentru urmărirea activităților instituțiilor financiare transfrontaliere și evitarea acțiunilor întreprinse de instituțiile financiare cu sediul în jurisdicții necooperante și netransparente și solicită eliminarea paradisurilor fiscale;
56. îndeamnă autoritățile UE și SUA să reglementeze activitatea agențiilor de rating al creditelor în conformitate metodele și principiile comune, în vederea restabilirii încrederii în acestea și a stabilirii acestora pe baze solide; subliniază, cu toate acestea, că UE trebuie să-și dezvolte propriul său cadru de reglementare, întrucât nu ar fi acceptabilă aplicarea extrateritorială a normelor aprobate de Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori din SUA (Securities and Exchange Commission) care activează pe piața europeană;
57. este de acord cu Comisia că instituțiile ce acordă credite ar trebui obligate să rețină o parte din creditul acordat, pentru a le obliga astfel să își asume o parte din riscurile transferate; solicită menționarea acestui aspect în cadrul dialogului transatlantic în vederea menținerii de condiții egale la nivel internațional și a limitării riscurilor sistemice pe piețele financiare mondiale; consideră că ar trebui să fie aprobat un cod de conduită pentru fondurile suverane de investiții;
58. invită noul Congres să modifice reglementarea impusă în SUA care să permită scanarea în proporție de 100% a încărcăturii la sosire și îi solicită acestuia să coopereze

îndeaproape cu UE pentru a asigura implementarea unei abordări la niveluri multiple, bazată pe riscul real; ia act de faptul că, într-o economie mondială tot mai integrată, siguranța comerțului este deosebit de importantă, dar consideră că această măsură inflexibilă reprezintă o nouă barieră potențială în calea comerțului, care impune costuri semnificative operatorilor economici și care nu va aduce niciun beneficiu în ceea ce privește siguranța lanțului de aprovizionare;

59. consideră că CET ar putea organiza în mod util seminare referitoare la problema scanării în proporție de 100% la Bruxelles și Washington, pentru a contribui la ameliorarea înțelegerii reciproce între instanțele legislative din UE și SUA și pentru a facilita o soluționare rapidă și avantajoasă pentru ambele părți a acestei probleme;
60. recomandă ca următoarea reuniune CET să discute în ce măsură ar fi utilă integrarea mai multor subiecte tehnice în aria de acțiune a CET și dacă o mai bună cooperare între UE și SUA este esențială pentru a obține un sistem funcțional de plafonare și comercializare a emisiilor de carbon; recomandă ca parametrii comuni de referință pe plan internațional care există în prezent pentru industriile mari consumatoare de energie să fie dezvoltate și integrate în procesul CET;

o

o o

61. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Președintelui și Congresului Statelor Unite ale Americii.

3.2.2009

## AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la stadiul relațiilor transatlantice după alegerile din SUA (2008/2199(INI))

Raportoare: Godelieve Quisthoudt-Rowohl

### SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. este convins că Consiliul economic transatlantic (CET) ar putea să devină mecanismul cel mai adecvat de gestionare a relației economice transatlantice și subliniază faptul că acesta trebuie să continue, să se dezvolte și să fie consolidat pentru a atinge obiectivul privind o piață transatlantică, în urma schimbării guvernului SUA în ianuarie 2009 și a numirii unei noi Comisiei Europene ulterior, în cursul aceluiași an;
2. consideră că Dialogul transatlantic al legislatorilor (DTL) dintre Parlamentul European și Congresul SUA și-a adus deja contribuția semnificativă la consolidarea înțelegerii reciproce cu privire la multe aspecte de interes comun, inclusiv cele legate de relațiile economice și de comerțul internațional; consideră, în acest context, că alegerile recente din cadrul Congresului, precum și alegerile care vor urma pentru Parlamentul European ar trebui să ofere un stimulente pentru continuarea consolidării și aprofundării acestei relații;
3. recunoaște și salută reglementările existente care permit părților interesate să contribuie la activitatea CET îndeplinind un rol consultativ, dar subliniază faptul că trebuie prevăzut un rol mai oficial pentru instanțele legislative ale UE și ale SUA, care partajează cu organele lor executive aferente responsabilitatea pentru adoptarea multor decizii care trebuie luate; salută, în acest sens, inițiativele recente de extindere a DTL pentru a include membri ai Senatului SUA, precum și reacția pozitivă a reprezentanților CE și ai SUA în cadrul reuniunii CET din decembrie de la Washington la apelurile în favoarea integrării mai puternice a unui DTL consolidat în procesul de la

nivelul CET;

4. consideră, în același timp, că este necesară o sporire a responsabilității, transparenței și previzibilității cooperării economice transatlantice; calendarele reuniunilor, procesele-verbale, foile de parcurs și rapoartele privind progresele înregistrate trebuie decise de comun acord de către principalele părți interesate cât mai curând posibil și ulterior ar trebui să fie publicate pe un site web;
5. consideră că există un potențial foarte mare pentru ca Statele Unite și Uniunea Europeană să adopte poziții și inițiative comune în forumurile internaționale cu privire la multiplele interese comerciale comune, de exemplu accesul nediscriminatoriu la materii prime pe piața globală, implementarea drepturilor de proprietate intelectuală (DPI) și armonizarea globală a brevetelor; sugerează faptul că este în interesul ambelor părți să exploateze mai bine acest potențial;
6. salută progresul înregistrat în ultimele luni în ceea ce privește promovarea integrării economice transatlantice; consideră, în special, că în domenii precum investițiile, standardele de contabilitate, aspectele de reglementare, siguranța produselor importate și punerea în aplicare a DPI, ameliorarea cooperării a avut deja drept rezultat un progres semnificativ și ar trebui să continue; consideră că acțiunile în sectoare sensibile ale comerțului, cum ar fi, de exemplu, cosmeticele și carnea de pasăre, trebuie să facă obiectul unor dezbateri timpurii și continue între ramura executivă și cea legislativă;
7. reamintește faptul că Uniunea Europeană și Statele Unite ar trebuie să-și promoveze interesele comune cu privire la comerț la un nivel multilateral dacă este posibil; consideră în plus că, preocupările comerciale și politice comune, sub forma intereselor bilaterale, trebuie să respecte dreptul țărilor terțe de a dispune de reglementări proprii;
8. invită noul Congres să modifice reglementarea impusă în SUA de scanare în proporție de 100% a încărcăturii la sosire și îi solicită acestuia să coopereze îndeaproape cu UE pentru a asigura punerea în aplicare a unei abordări la niveluri multiple, bazată pe riscul real; ia act de faptul că, într-o economie mondială tot mai integrată, siguranța comerțului este deosebit de importantă, dar consideră că această măsură inflexibilă reprezintă o nouă barieră potențială în calea comerțului, care impune costuri semnificative operatorilor economici și care nu va aduce niciun beneficiu în ceea ce privește siguranța lanțului de aprovizionare;
9. consideră că CET ar putea organiza în mod util seminare referitoare la problema scanării în proporție de 100% la Bruxelles și Washington, pentru a contribui la ameliorarea înțelegerii reciproce între instanțele legislative din UE și SUA și pentru a facilita o soluționare rapidă și avantajoasă pentru ambele părți a acestei probleme;
10. este de părere că Parlamentul nou-ales și Congresul SUA ar trebui să efectueze o revizuire a negocierilor comerciale bilaterale pentru a ajunge la un consens mai larg în ceea ce privește aspectele semnificative;
11. observă efectele pozitive ale acordului privind liberul schimb dintre Uniunea Europeană și Mexic; comerțul s-a intensificat cu 25% de la intrarea în vigoare a acordului și din momentul în care liberalizarea extensivă a fost aplicată de ambele părți; observă, de



asemenea, interesul reciproc al Canadei și al UE referitor la un acord de liber schimb și încurajează astfel Comisia și noul guvern al SUA să înceapă negocierile în mod serios, pentru a permite încheierea unui acord de liber schimb între Uniunea Europeană și NAFTA;

12. recomandă ca următoarea reuniune CET să discute în ce măsură ar fi utilă integrarea unor subiecte mai tehnice în cadrul CET și dacă o mai bună cooperare între UE și SUA este esențială pentru a obține un sistem funcțional de plafonare și comercializare a emisiilor de carbon; recomandă ca parametrii comuni de referință pe plan internațional care există în prezent pentru industriile mari consumatoare de energie să fie dezvoltate sau integrate în procesul CET;
13. consideră că, la următoarea sa reuniune din aprilie 2009, ce va avea loc la Praga, DLT ar trebui să evalueze activitățile CET și ar trebui să găsească o metodă de consolidare a implicării DLT în procesul CET;
14. își exprimă preocuparea cu privire la noua lege din SUA care frânează comerțul, privind planul de relansare economică, în valoare de 819 miliarde de dolari; observă că anumite părți ale legii nu par a fi conforme cu normele OMC și insistă asupra necesității absolute a unei reacții comune la criza curentă, în defavoarea adoptării unor măsuri menite să ne izoleze reciproc;

## REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

<b>Data adoptării</b>	2.2.2009
<b>Rezultatul votului final</b>	+ : 19 - : 2 0 : 7
<b>Membri titulari prezenți la votul final</b>	Francisco Assis, Christofer Fjellner, Glyn Ford, Béla Glattfelder, Ģirts Valdis Kristovskis, Alain Lipietz, Marusya Ivanova Lyubcheva, Erika Mann, David Martin, Vural Öger, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Peter Šťastný, Gianluca Susta, Corien Wortmann-Kool
<b>Membri supleanți prezenți la votul final</b>	Jean-Pierre Audy, Javier Moreno Sánchez, Frithjof Schmidt, Hannu Takkula, Zbigniew Zaleski
<b>Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final</b>	Richard Corbett, Roselyne Lefrançois, Véronique Mathieu, Zita Pleštinská, Paul Rübig, Struan Stevenson, Anna Záborská

5.2.2009

## AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

privind stadiul relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA (2008/2199(INI))

Raportor pentru aviz: José Manuel García-Margallo y Marfil

### SUGESTII

Comisia pentru afaceri economice și monetare recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. constată că piața transatlantică reprezintă cea mai mare și mai bine integrată zonă economică din lume, însă nu mai este și cea mai dinamică și, prin urmare, solicită consolidarea parteneriatului dintre UE și SUA în vederea îmbunătățirii competitivității și eliminării barierele comerciale și de investiții, în spiritul acordurilor încheiate în cadrul pentru promovarea integrării economice transatlantice;
2. constată, de asemenea, că actuala criză financiară decurge, printre altele, din dezechilibrele macroeconomice globale, drept pentru care ar fi recomandabilă desființarea, anterior și ulterior reuniunilor la vârf UE-SUA, a unui dialog monetare între Comisia Europeană, autoritățile competente din SUA și comisiile pentru afaceri economice ale Congresului SUA și Parlamentului European;
3. constată că actuala criză financiară a scos în evidență relațiile strânse dintre piețele financiare ale SUA și UE, respectiv a infirmat teza „decuplării”, și pledează pentru un dialog consolidat între autorități, precum și pentru revizuirea cadrelor de reglementare și de supraveghere;
4. susține o integrare progresivă a piețelor prin recunoaștere reciprocă combinată cu un grad de convergență al actualelor cadre de reglementare și prin introducerea unor scutiri de fiecare dată când acest lucru este posibil; reamintește că principiile fundamentale pentru o integrare reușită sunt accesul liber la piață, reglementări în conformitate cu standardele internaționale, aplicarea uniformă a acestora și un dialog

permanent cu participanții la piață; solicită autorităților din SUA și UE ca, în absența consultărilor și a unui acord prealabil, să evite aplicarea de bariere investițiilor străine și legislației cu impact extrateritorial;

5. sprijină eliminarea barierelor care împiedică investițiile și serviciile financiare transatlantice și se exprimă în favoarea unei mai bune integrări a piețelor UE și SUA, pentru ca acestea să poată concura mai bine cu piețele emergente, cu condiția instituirii unui cadru satisfăcător de norme prudențiale care să preîntâmpine situațiile în care o criză să aibă implicații și de cealaltă parte a Atlanticului;
6. subliniază că integrarea piețelor serviciilor financiare, fără o revizuire paralelă a cadrului de reglementare și a normelor de supraveghere, ar crea dificultăți autorităților în exercitarea unui control eficient; prin urmare, susține adoptarea unor reglementări care să garanteze competiția, să asigure mai multă transparență și o supraveghere efectivă produselor, instituțiilor și piețelor financiare, și care să creeze modele comune de gestionare a riscului, în conformitate cu acordurile încheiate la reuniunea la vârf a G20 din noiembrie 2008;
7. recunoaște că autoritățile americane de control au înregistrat progrese în aplicarea acordurilor Basel II în ceea ce privește băncile de mari dimensiuni, dar critică disparitățile necorectate, dat fiind faptul că acestea impun obstacole suplimentare filialelor din America ale băncilor europene, reducând astfel competitivitatea acestora și ia act de faptul că subzistă anumite aspecte (holdinguri financiare și băncile de mici dimensiuni) care trebuie clarificate cât mai curând; încurajează, prin urmare, Congresul SUA să aibă în vedere o structură de control mai coerentă în sectorul bancar și al asigurărilor, pentru a oferi astfel o metodă mai simplă de coordonare UE-SUA;
8. solicită îmbunătățirea cooperării între organismele de supraveghere pentru urmărirea activităților instituțiilor financiare transfrontaliere și evitarea acțiunilor întreprinse de instituțiile financiare cu sediul în jurisdicții necooperante și aproape opace și solicită eliminarea paradisurilor fiscale;
9. subliniază că, dacă normelor contabile ar fi convergente, investitorii ar fi mai bine informați și supravegherea ar fi facilitată, aceasta nefiind suficientă, iar prezenta criză nu ar trebui să servească drept justificare SUA pentru amânarea adoptării complete pe termen mediu a Standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS);
10. îndeamnă autoritățile UE și SUA să reglementeze activitatea agențiilor de rating al creditelor în conformitate metodele și principiile comune, în vederea restabilirii încrederii în acestea și a stabilirii acestora pe baze solide; subliniază, cu toate acestea, că UE trebuie să-și dezvolte propriul său cadru de reglementare, întrucât nu ar fi acceptabilă aplicarea extrateritorială a normelor aprobate de Comisia pentru valori mobiliare și burse de valori din SUA (Securities and Exchange Commission) care activează pe piața europeană;
11. este de acord cu Comisia că instituțiile ce acordă credite ar trebui obligate să rețină o parte din creditul acordat, pentru a le obliga astfel să își asume o parte din riscurile transferate; solicită menționarea acestui aspect în cadrul dialogului transatlantic în vederea menținerii de condiții egale la nivel internațional și a limitării riscurilor

sistemice pe piețele financiare mondiale; consideră că ar trebui să fie aprobat un cod de conduită pentru fondurile suverane de investiții;

12. solicită crearea unor mecanisme de avertizare rapidă și a unor comitete de criză la care să ia parte autoritățile competente din UE și SUA, pentru a adopta măsurile de urgență necesare în timp util și într-o formă corespunzătoare; subliniază necesitatea, în ceea ce privește sugestiile de convergență transatlantică cu privire la aspectele menționate în prezenta rezoluție, a instituirii unui cadru de negocieri, care să permită evitarea repetării unei situații ca cele care au condus la situația economică actuală, în care o criză americană a tras în jos economia europeană;
13. solicită să fie lansate dezbateri comune privind reforma Fondului Monetar Internațional și a Băncii Mondiale, pentru a prezenta propuneri comune în diversele forumuri în care se discută reformele respective, în vederea instituirii unui mecanism eficient de supraveghere financiară și solidaritate în timp de criză;
14. consideră că ar trebui definit un cadru de acțiune comun UE-SUA în domeniul investițiilor în tehnologii noi și ecologice, întrucât o astfel de strategie nu ar viza doar problema schimbărilor climatice, ci ar permite și crearea de noi locuri de muncă.

## REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

<b>Data adoptării</b>	2.2.2009
<b>Rezultatul votului final</b>	+ : 32 - : 0 0 : 0
<b>Membri titulari prezenți la votul final</b>	Paolo Bartolozzi, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Jonathan Evans, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Robert Goebbels, Louis Grech, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Othmar Karas, Wolf Klinz, Andrea Losco, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Gay Mitchell, Sirpa Pietikäinen, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ieke van den Burg
<b>Membri supleanți prezenți la votul final</b>	Werner Langen, Thomas Mann, Bilyana Ilieva Raeva, Margaritis Schinas, Eva-Riitta Siitonen

## REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

<b>Data adoptării</b>	24.2.2009
<b>Rezultatul votului final</b>	+: 44 -: 1 0: 1
<b>Membri titulari prezenți la votul final</b>	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Marco Cappato, Philip Claeys, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Anna Ibrisagic, Maria Eleni Koppa, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Pierre Pribetich, Flaviu Călin Rus, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Andrzej Wielowieyski, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski
<b>Membri supleanți prezenți la votul final</b>	Maria Badia i Cutchet, Andrew Duff, James Elles, Pierre Jonckheer, Evgeni Kirilov, Alexandru Nazare, Antolín Sánchez Presedo, Adrian Severin, Jean Spautz
<b>Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final</b>	Carlos Coelho, Pilar del Castillo Vera, Cristina Gutiérrez-Cortines, Manolis Mavrommatis, José Javier Pomés Ruiz, José Ribeiro e Castro, Ewa Tomaszewska